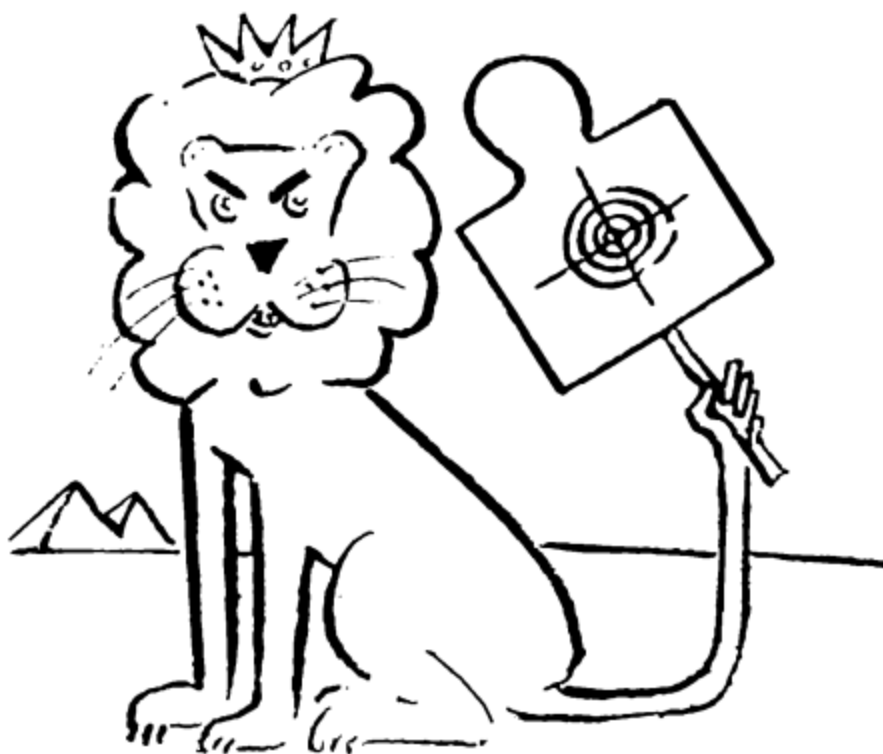

ОРЛИН КРУМОВ

ЛОВ НА ЛЪВ

chitanka.info

Ако ви кажа, че Африка е доста подходящо място за лов на лъвовете, едва ли ще ви изненадам особено. Ето защо нарах торбичката, стегнах гетите и се запътих натам. Вървах двадесет и четири часа на изток, сетне едно денонощие на запад и пристигнах на срещата с моя водач. До мястото, където скитаха лъвовете имаше доста път, затова решихме да хванем кервана в единадесет и десет вечерта. Той обаче позакъсна с около три седмици, та в последна сметка се наложи да бием път пеша.

Трябваше да си отваряме очите, тъй като в този район движението бе доста натоварено. На всеки два-три дни профучаваше по някой бедуин на камила, съвсем задрямал, та можеше да ни прегази като едното нищо.

— Виж го този — мърмореше водачът ми. — Все на тригърби се вози. А аз имам вноска от пет години за едногърба камила, но да са ми живи и здрави сандалите.

Вървим си така, край нас се редят пясъчни хълмове и миражи, миражи и пясъчни хълмове, разнообразие колкото ти душа иска. На едно място две камили се бяха блъснали, а водачите им си правеха

малък лагер, събираха сухи вейки и храна, в очакване на пътните служби, които щяха да пристигнат около следващото пълнолуние.

По някое време минахме покрай десетина мъже и жени, налякали по пясъка. Как е, пита спътникът ми, те отговарят, че са добре, сиреч, има надежда...

— Подали са молба за собствен оазис — обясни ми той. — Засадили са палми на това място и нищо чудно след двайсетина години въпросът им да се уреди. Стига палмите да поникнат...

Не можахме да се отбием в истински оазис, тъй като до един ги бяха лапнали разни ведомства, за да си направят почивни станции.

След дълго скитане попаднахме в някакъв безводен район, истинско свърталище на изгладнели лъвове. Ето че с боен рев един гривест лъв се спусна право към нас. Взех пушката, прицелих се и натиснах спусъка. Засечка. Като по сигнал, с моя спътник се покатерихме на едно дърво, чието изсъхнало стебло заскърца под тежестта ни. Долу лъвът нетърпеливо дишаше.

Поседяхме час-два. Слънцето напичаше, манерките бяха празни. Отникъде помощ.

— То нашата е ясна... — рекох. — Ще се мре. Ама, я ми отговори на един въпрос, дето отдавна ме човърка. Нямате камили, няма оазиси, храната ви лоша, вода едва се намира, пушките ви засичат, лъвовете ви гладни... Как ви се живее изобщо?

Той се замисли и каза:

— Вярно, камилата е лукс, оазисът — лукс, вода няма, храната не струва... Но сме на първо място по брой на миражите на глава от населението. Какво ще кажеш?

Какво да кажа? Сухото стебло под нас изпраця и се прекърши, а ние... Ние...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.